

— Κάμετε γρήγορα, εἶπεν ὁ νεανίας, ἀλλάξτε τοὺς ἵππους καὶ δρόμον, ὁ καιρὸς κατεπίγει.

Ὁ ταχυδρόμος ἐσπευτε νὰ ἐκτελέσῃ τὸ προστατιτόμενον καὶ μετὰ τινὰς σιγμάς, ὁ Ἑβραῖος καὶ ἡ Ἑδδίγη (ὁ ἀναγνώστης ἐνόησεν οὖν, ἦσαν αὐτοὶ) ἀνεχώρουν διὰ τὸ εὐλογημένον μέρος, ἐνθ' ἔμελλον ν' ἀναφθῶσι δι' αὐτοὺς αἱ περιπόθητοι λαμπάδες τοῦ ὑμεναίου, ἱερουργούντος ξηνοδόχου τινος.

Κατήρχετο ἤδη ἡ νύξ, οἱ ἵπποι, ὡς οἱ τοῦ μηντιοῦ τῆς Ἑλεονόρας, ἔτρεχον ὀρμητικοὶ καὶ ἀκάθεκτοι, καὶ ἱπτάμενοι πρὸ αὐτῶν μετὰ τὰς χρυσᾶς αὐτοῦ πτερύγας ἐφαίνετο ὁ γλυκύτατος θεὸς Ἐρως. . . Ἄλλ' αἴφνης, τριγμός τις, κραυγὴ τῆς Ἑδδίγης καὶ εἰς τινὰ γμῶς κατέπληξαν τὸν Ἑβραῖον, ἀπολέσαντα ἐπὶ τινὰς σιγμάς τοῦ πνεύματός του τὴν παράστασιν.

Ὅτε συνῆλθε, κατενόησεν, ὅτι τὸ ἐμπρόσθιον ἤμισυ τῆς ἀμαξῆς ἀπεσπάσθη, καὶ ὅτι εὐρέθησεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁδοῦ, ἐντὸς τοῦ ἄλλου ἡμίσεως τοῦ ὄχηματος. Οἱ ἵπποι μετὰ τῆς αὐτῆς καὶ εἰς πλείονος ταχύτητος ἔτρεχον μετὰ τοῦ δρομέως καὶ τῶν δύο ἐμπροσθίων τροχῶν. Ὁ κωφὸς ἀμαξηλάτης δὲν ἤκουσε τὸν πάταγον, δὲν ἐνόησε τὴν καταστροφὴν.

Τὸν Ἐρων παριστῶσι τυφλόν· τὸ κακὸν τοῦτο δὲν εἶναι μέγα, διότι καὶ ἡ Τύχη καὶ τὰ πάντα ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ τυφλά. Ἄλλ' ἂν καὶ ὁ πορθημεύς, ἡ δρομεύς τις εἰς τὸν ναὸν τοῦ παιδὸς-θεοῦ ὑπηρετοῦντες εἶναι κωφοί, οὐαί τότε εἰς τοὺς θύτας τοῦ βρέφους!

Μόνοι, ἐπὶ ἀγνώστου ὁδοῦ εὐρέθεντες καὶ ἐν μέσῳ νυκτός, οἱ δύο ἔρασταὶ ἔπλεον εἰς τὸν Κωκυτὸν τῆς ἀπογνώστως. . . Κρατοῦμενοι διὰ τῶν βραχιόνων ἐπορεύοντο οἱ δύσμοιροι, ἀγνώστον ποῦ ὤδειον δὲ ὑπὲρ τὴν

μίαν ὥραν, ὅτε ὁ κρότος ἀμαξῆς ἠκούσθη μακρόθεν καὶ ἀνεκάλεσε τὴν εὐψυχίαν των. Ἦν ὁ κρότος οὗτος ὡς ἡ ἀμυδρὰ λάμψις φωτός, εἰσδύσασα εἰς τὰ σκότη τῆς ἀπελπίας, ἦν ὁ μεσουρανίος ἀστὴρ ὁ ἐπιφανιόμενος ὡς ἀκτὶς σωτηρίας εἰς τοὺς ναυαγούς, ἐν μέσῳ τοῦ κλύδωνος καὶ τῆς τρικυμίας.

Τὸ ὄχημα ἐπλησίασεν ἦν ταχυδρομικὴ ἀμαξά, ἥτις ἐν τάχει διήλθε πλησίον των.

— Στάσου, ἀμαξηλάτη, στάσου! ἐκραύγαταν συνάμα ὁ Ἑβραῖος καὶ ἡ Ἑδδίγη. . .

Τὴν φωνὴν των ταύτην ἐπανάλαβε καὶ ὁ ἐν τῇ ἀϊχῇ καθήμενος.

— Στάσου ἀμαξηλάτη, ἐφώνηξε καὶ αὐτός.

Ἡ ἀμαξά ἐστάθη, καὶ οἱ ἔρασταὶ ἠλόγουν ἤδη τὸν Ὑψίστον διότι ἐπλήρου τὰς εὐχὰς των, ὅτε εἶδον ἐξερχόμενον τῆς ἀμαξῆς, τίνα νομίζετε; . . . Αὐτὸν τὸν βαρῶνον Β. . .

Λαβὼν οὗτος τὴν θυγατέρα του, τὴν ἐκάθισεν ἐν τῇ ἀμαξῇ πλησίον του, καὶ διατάξας τὸν ἀμαξέα νὰ στρέψῃ, ἀφῆκε τὸν δυστυχεῖ Ἑβραῖον εἰς τοὺς πέντε δρόμους.

Δημοσιεύσαντες εἰς τὰ προηγηθέντα φυλλάδια διάφορα σχεδιογράφηματὰ τῆς Ἱερουσαλήμ, ἐκρίναμεν ἀναγκαῖον νὰ προσθέσωμεν καὶ τὸ οὐσιωδέστερον πάντων, τὸ σχεδιογράφημα τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Τάφου, περὶ οὗ ἐσχάτως ἐξανέστη πάλῃ μετὰ τὸ δυτικὸν καὶ ἀνατολικὸν κόσμου, καθ' ἣν δὲ ὁ ἀνατολικὸς κόσμος ἐνίκησε.

ΓΟΡΓΙΑΣ.

ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΤΑΦΟΥ.